

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการ เสนอข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสมการถดถอยเพื่อทำนายความสามารถของทักษะเทเบิลเทนนิสจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
4. การสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบ่งระดับความสามารถของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นด้วยการทดสอบซ้ำของแบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส ในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รายการทดสอบทักษะ	ประชากร	r
1. การเคาะลูก	466	.8699*
2. การตีวอลเลย์	466	.8493*
3. การเสิร์ฟ	466	.9260*
4. การตีโต้แบบโฟร์แฮนด์	466	.8531*
5. การตีโต้แบบแบคแฮนด์	466	.8660*
6. รวมทักษะทุกรายการ	466	.9166*

* P < .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า

1. การทดสอบทักษะการ เคารพผู้อื่นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8699
มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. การทดสอบทักษะการ ตีวอลเลย์มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8493
มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. การทดสอบทักษะการ เสรีพมี่ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9260 มี
นัยสำคัญที่ระดับ .01
4. การทดสอบทักษะการ ตีโต้แบบไพร่แดนมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ
.8531 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
5. การทดสอบทักษะการ ตีโต้แบบแบคแดนมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ
.8660 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
6. การทดสอบทักษะ เทเบิลเทนนิสที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ
.9166 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความแน่นอน ของแบบทดสอบทักษะ เทเบิลเทนนิส
กับการแข่งขันแบบพบกันหมด

รายการทดสอบทักษะ	ประชากร	r
1. การเคาะลูก	44	.3656*
2. การตีวอลเลย์	44	.6255**
3. การเสิร์ฟ	44	.6812**
4. การตีโต้แบบโฟร์แฮนด์	44	.5381**
5. การตีโต้แบบแบคแฮนด์	44	.6544**
6. รวมทักษะทุกรายการ	44	.7655**

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า

1. การทดสอบทักษะการ เคาะลูกมีค่าความแน่นอน เท่ากับ .3656 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. การทดสอบทักษะการตีวอลเลย์มีค่าความแน่นอน เท่ากับ .6255 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. การทดสอบทักษะการ เสิร์ฟมีค่าความแน่นอน เท่ากับ .6812 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
4. การทดสอบทักษะการตีโต้แบบโฟร์แฮนด์มีค่าความแน่นอน เท่ากับ .5381 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
5. การทดสอบทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์มีค่าความแน่นอน เท่ากับ .6544 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
6. การทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสที่สร้างขึ้น มีค่าความแน่นอน เท่ากับ .7655 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะเทเบิล เทนนิสกับคะแนนจากการแข่งขัน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
X ₁	1.0000	.3656*	.6255**	.6812**	.5381**	.6544**
X ₂	.3656*	1.0000	.3140*	.0834	.1043	.1163
X ₃	.6255**	.3140*	1.0000	.5269**	.7438**	.6011**
X ₄	.6812**	.0834	.5269*	1.0000	.5845**	.6434**
X ₅	.5381**	.1043	.7438**	.5845**	1.0000	.6990**
X ₆	.6544**	.1163	.6011**	.6434**	.6990**	1.0000

** P < .01

* P < .05

ความหมายของ สัญลักษณ์

X₁ = ผลการแข่งขัน หรือ ตัวเกนท์

X₂ = แบบทดสอบทักษะการเคาะลูก หรือ ตัวพยากรณ์ที่ 1

X₃ = แบบทดสอบทักษะการตีวอลเลย์ หรือ ตัวพยากรณ์ที่ 2

X₄ = แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ หรือ ตัวพยากรณ์ที่ 3

X₅ = แบบทดสอบทักษะการตีโต้แบบโฟร์แฮนด์ หรือ ตัวพยากรณ์ที่ 4

X₆ = แบบทดสอบทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์ หรือ ตัวพยากรณ์ที่ 5

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบในแต่ละรายการกับตัวเกณฑ์ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแบบทดสอบการ เคาะลูก ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัว เกณฑ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบการ เสิร์ฟ การตีโต้แบบแบคแฮนค์ การตีวอลเลย์ และการตีโต้แบบโฟร์แฮนค์กับตัวเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .6812, .6544, .6255 และ .5381 ตามลำดับ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบการ เคาะลูกกับตัว เกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .3656 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเฉพาะค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบการตีโต้แบบโฟร์แฮนค์กับแบบทดสอบการตีวอลเลย์ มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ .7438 รองลงมา คือ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบการตีโต้แบบโฟร์แฮนค์กับแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์ มีค่าเท่ากับ .6990 ถัดไป คือ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบการ เสิร์ฟกับแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์ แบบทดสอบการตีวอลเลย์กับแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์ และแบบทดสอบการตีวอลเลย์กับแบบทดสอบการ เสิร์ฟ มีค่าเท่ากับ .6434, .6011 และ .5269 ตามลำดับ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนค่าความสัมพันธ์ของแบบทดสอบการ เคาะลูกกับตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เป็นรายคู่ พบว่า

1. แบบทดสอบการตีวอลเลย์ มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบการ เสิร์ฟและแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์ พอ ๆ กับ แบบทดสอบการตีโต้แบบโฟร์แฮนค์มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบการ เสิร์ฟและแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์ คือมีค่าเท่ากับ .5269 กับ .6011 และ .5845 กับ .6990 ตามลำดับ

2. แบบทดสอบการตีวอลเลย์และแบบทดสอบการตีโต้แบบโฟร์แฮนค์มีความสัมพันธ์กันสูง คือมีค่าเท่ากับ .7438 แต่แบบทดสอบทั้งสองให้ค่าในการทำนายตัว เกณฑ์น้อยกว่าแบบทดสอบการ เสิร์ฟและแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนค์

ตารางที่ 4 ค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ของแบบทดสอบทักษะ เทเบิลเทนนิส เมื่อความสามารถของการแข่งขันเป็นตัวเกณฑ์ และใช้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะ 5 รายการ เป็นตัวพยากรณ์

ตัว เกณฑ์ (X_1) กบ	R	F
X_4	.68116*	36.356*
$X_4 X_3$	.74988*	26.338*
$X_4 X_3 X_2$	.78190*	20.975*
$X_4 X_3 X_2 X_6$	.80292*	17.690*
$X_4 X_3 X_2 X_6 X_5$	.80559*	14.050*

* $P < .01$

ความหมายของสัญลักษณ์

$R_{X_1}(X_4)$	หมายถึง	ความแม่นยำของแบบทดสอบการเสิร์ฟในการพยากรณ์ตัว เกณฑ์
$R_{X_1}(X_4 X_3)$	หมายถึง	ความแม่นยำของแบบทดสอบการเสิร์ฟ และการตีวอลเลย์ในการพยากรณ์ตัว เกณฑ์
$R_{X_1}(X_4 X_3 X_2)$	หมายถึง	ความแม่นยำของแบบทดสอบการเสิร์ฟ การตีวอลเลย์ และการ เคาะลูกในการพยากรณ์ตัว เกณฑ์
$R_{X_1}(X_4 X_3 X_2 X_6)$	หมายถึง	ความแม่นยำของแบบทดสอบการ เสิร์ฟ การตีวอลเลย์ การ เคาะลูก และการตีโต้แบบแบคแฮนด์ในการพยากรณ์ตัว เกณฑ์
$R_{X_1}(X_4 X_3 X_2 X_6 X_5)$	หมายถึง	ความแม่นยำของแบบทดสอบทักษะรวม 5 รายการ ร่วมกันในการพยากรณ์ตัว เกณฑ์

จากตารางที่ 4 . แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แบบทดสอบทักษะทั้ง 5 รายการ จะได้ค่าความแม่นยำในการทำนายความสามารถของการแข่งขันสูงที่สุด เท่ากับ .80559

ตารางที่ 5 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส เมื่อความสามารถในการแข่งขันเป็นตัวเกณฑ์ และใช้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะ 3 รายการ เป็นตัวพยากรณ์

ตัวเกณฑ์ (X_1) กับ	R	F
X_6	.47018*	11.920*
X_6X_4	.72151*	22.259*
$X_6X_4X_2$	.79152*	22.365*

* $P < .01$
 ความหมายของสัญลักษณ์

$R_{X_1}(X_6)$ หมายถึง ความแม่นยำของแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนด์ในการพยากรณ์

$R_{X_1}(X_6X_4)$ หมายถึง ความแม่นยำของแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนด์และการเลิฟ ในการพยากรณ์ตัวเกณฑ์

$R_{X_1}(X_6X_4X_2)$ หมายถึง ความแม่นยำของแบบทดสอบการตีโต้แบบแบคแฮนด์ การเลิฟ และการเคาะลูก ร่วมกันในการพยากรณ์

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสเพียง 3 รายการ คือ แบบทดสอบการเคาะลูก การเลิฟ และการตีโต้แบบแบคแฮนด์เป็นตัวพยากรณ์ความสามารถในการแข่งขัน จะได้ค่าความแม่นยำในการพยากรณ์สูงสุด คือ $R_{X_1}(X_6X_4X_2)$ เท่ากับ .79152 ซึ่งไม่แตกต่างกับค่า $R_{X_1}(X_4X_3X_2X_6X_5)$ ที่ได้ในตารางที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้น ถ้าจะใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส อาจใช้แบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อทดสอบทักษะเพียง 3 รายการ ก็จะมี ความแม่นยำในการทำนายผลได้ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 6 ค่าน้ำหนักเบต้า ค่าน้ำหนักบี และสมการถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ความสามารถในการแข่งขันเป็นตัวเกณฑ์ และใช้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะ 5 รายการ เป็นตัวพยากรณ์

ลำดับที่	ข้อทดสอบ	ค่าน้ำหนักบี	ค่าน้ำหนักเบต้า
1	X ₂	.1834	.2325
2	X ₃	.1934	.2427
3	X ₄	.3379	.4087
4	X ₅	- .1279	- .1140
5	X ₆	.1777	.2983
	ค่าคงที่	5.1808	

$$X_1 = .1834 X_2 + .1934 X_3 + .3379 X_4 + (- .1279 X_5) + .1777 X_6 + 5.1808$$

ความหมายของ สัญลักษณ์

X ₁	หมายถึง	คะแนนผลการแข่งขันแบบพบกันหมด
X ₂	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการ เตะลูก
X ₃	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะตีวอลเลย์
X ₄	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการ เสิร์ฟ
X ₅	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการตีโต้แบบ โฟร์แฮนด์
X ₆	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ข้อทดสอบทักษะการ เสิร์ฟให้ค่าน้ำหนักเบต้าสูง สุกเท่ากับ 0.4087 และข้อทดสอบการตีโต้แบบ โฟร์แฮนด์ให้ค่าน้ำหนักเบต้าต่ำสุด เท่ากับ - 0.1140

ตารางที่ 7 คำนวณน้ำหนักเบต้า คำนวณน้ำหนักบี และสมการถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ความสามารถในการแข่งขันเป็นตัวเกณฑ์ และใช้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะ 3 รายการ เป็นตัวพยากรณ์

ลำดับที่	ข้อทดสอบ	น้ำหนักบี	น้ำหนักเบต้า
1	X_2	.2665	.2897
2	X_4	.3636	.4397
3	X_6	.1726	.3378
	ค่าคงที่	5.6507	

$$X_1 = .2665 X_2 + .3636 X_4 + .1726 X_6 + 5.6507$$

ความหมายของสัญลักษณ์

X_1	หมายถึง	ความสามารถในการแข่งขัน
X_2	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการเคาะลูก
X_4	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการเลี้ยว
X_6	หมายถึง	ข้อทดสอบทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าข้อทดสอบทักษะการเลี้ยวให้น้ำหนักเบต้าสูงสุดเท่ากับ 0.4397

การแบ่งระดับความสามารถของแบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสที่สร้างขึ้น

ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
สำหรับประชากร 466 คน ได้ผลดังนี้

ทักษะการเคาะลูก

คะแนนดิบสูงสุด	101	คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	5	คะแนน
คะแนน "ที่" ปกติ สูงสุด	79	
คะแนน "ที่" ปกติ ต่ำสุด	20	

ตารางที่ 8 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะการเคาะลูก

คะแนนดิบ	คะแนน "ที่"	หมายถึง
92.0 – 101.5	70 – 79	ดีมาก
79.0 – 91.5	60 – 69	ดี
44.0 – 78.5	40 – 59	ปานกลาง
29.0 – 43.5	30 – 39	อ่อน
0 – 28.5	0 – 29	อ่อนมาก

ทักษะการที่วัดได้

คะแนนดิบสูงสุด	99	คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	6	คะแนน
คะแนน "ที่" ปกติสูงสุด	79	
คะแนน "ที่" ปกติต่ำสุด	20	

ตารางที่ 9 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะการที่วัดได้

คะแนนดิบ	คะแนน "ที่"	หมายถึง
84.0 - 99.5	70 - 79	ดีมาก
66.0 - 83.5	60 - 69	ดี
28.0 - 65.5	40 - 59	ปานกลาง
17.0 - 27.5	30 - 39	อ่อน
0 - 16.5	0 - 29	อ่อนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษะการเลี้ยว

คะแนนดิบสูงสุด	85	คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	3	คะแนน
คะแนน "ที่" ปกติ สูงสุด	78	
คะแนน "ที่" ปกติ ต่ำสุด	22	

ตารางที่ 10 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการสอบทักษะการเลี้ยว

คะแนนดิบ	คะแนน "ที่"	หมายถึง
64.0 - 85.5	70 - 79	ดีมาก
45.0 - 63.5	60 - 69	ดี
15.0 - 44.5	40 - 59	ปานกลาง
5.0 - 14.5	30 - 39	อ่อน
0 - 4.5	0 - 29	อ่อนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษะการตีโต้แบบโฟร์แฮนด์

คะแนนดิบสูงสุด	67	คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	0	คะแนน
คะแนน "ที่" ปกติ สูงสุด	78	
คะแนน "ที่" ปกติ ต่ำสุด	24	

ตารางที่ 11 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะการตีโต้แบบโฟร์แฮนด์

คะแนนดิบ	คะแนน "ที่"	หมายถึง
46.0 – 67.5	70 – 79	ดีมาก
27.0 – 45.5	60 – 69	ดี
5.0 – 26.5	40 – 59	ปานกลาง
1.0 – 4.5	30 – 39	อ่อน
0 – 0.5	0 – 29	อ่อนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์

คะแนนดิบสูงสุด	100	คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	1	คะแนน
คะแนน "ที่" ปกติ สูงสุด	78	
คะแนน "ที่" ปกติ ต่ำสุด	23	

ตารางที่ 12 - ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะการตีโต้แบบแบคแฮนด์

คะแนนดิบ	คะแนน "ที่"	หมายถึง
80.0 - 100.5	70 - 79	ดีมาก
61.0 - 79.5	60 - 69	ดี
41.0 - 60.5	40 - 59	ปานกลาง
21.0 - 40.5	20 - 39	อ่อน
0 - 20.5	0 - 19	อ่อนมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทักษะเทเบิลเทนนิสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการรวมคะแนน "ที" ปกติของทักษะทั้ง

3 รายการ

คะแนน "ที" ปกติรวมสูงสุด	227
คะแนน "ที" ปกติรวมต่ำสุด	76
คะแนนเฉลี่ย "ที" ปกติรวม	149.4957
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ "ที" ปกติรวม	21.7235

ตารางที่ 13 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส รวมทั้ง 3 รายการ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คะแนน "ที" ปกติ	หมายถึง
191 - 227	ดีมาก
172 - 190	ดี
126 - 171	ปานกลาง
105 - 125	อ่อน
76 - 104	อ่อนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสามารถทางทักษะเทเบิลเทนนิสของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการคำนวณค่าระดับความสามารถด้วยสมการถดถอยพหุคูณ และใช้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะ 3 รายการ เป็นตัวพยากรณ์

คะแนนดิบสูงสุด	71 คะแนน
คะแนนดิบต่ำสุด	25 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย	43.227
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.087

ตารางที่ 14 ระดับความสามารถของกลุ่มประชากรในการทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อคำนวณค่าคะแนนจากสมการถดถอยพหุคูณของผู้วิจัย

คะแนนดิบ	หมายถึง
62.0 - 71.5	ดีมาก
53.0 - 61.5	ดี
34.0 - 52.5	ปานกลาง
26.0 - 33.5	อ่อน
0 - 25.5	อ่อนมาก